

sew wannamees nore suggu prohwestide nink tud-
denkide röemo-höiskamist nähta Üniiversiteti saa-
ajastaja saismise röemo-pidbo man nink wöip wan-
namees sis firsto folgast wanna kalendrikest väl-
jaotsi nink latsile ja laste latsile ülda: nüüd tahha
teile etteluggeda, kuis wannal ajjal sedda pühha
peti, sis kui minna weel wäikene poiskene olli nink
essaga lina lätsi.

Ka timmahawa olles jäle Tartun ütte sääras-
suggu, sisiki wähhembat, röeme-pühha nähta olnu,
mes waiklikult, ni kui funnage käen ollewal sõaajjal
sündsa, olles sanu petus, kui ütte sure koliwannem-
ba surm sääras pidbo es olles keeldnu. Siski ma
tahha sulle mõnda fest kolist fönnelda, mes nüüd
wiiskümmend ajjaflaiga Tartun saisap.

Armas küliames! Kui sa turrule ehk mu asja
pärrast Tartu lina tullit nink kui sa sis ratuse tak-
fast Üniiversiteti majjast mõda lätsit Saksa-kerriko
pole, ehk kui sul asja olli Ma-kohto man, sis ollet
kül fa ütte sure majja nännu, mes Saksa-kerriko,
wangi-hone nink postimajja wahhel saisap nink
neljast ulitsast saap ümberpiratus. Timmahawane
kalendri-pildikene näidap sulle ütte külge nink ütte
nurka fest majjast. Vast ollet ka temma howi sisse
puid weddanu ehk ollet muido finna johtnu. Sis
ollet ka vast saal suurt hulka surembid nink wäh-
hembid poiskesti nännu howin jallutawat ehk poiskeste
visil karglewat ja wallatawat. Ürra laitko mitte
neide tempo. Nemma tahtwa jalgu nink kässi, mes
istmisest nink kirjotamisest tuimas nink kanges jänu,
weidi sirtutada nink wennitada. Sa näet ka, kuis
suremaba nink mõistlikumba finna nink täenna käwven
waiklikult Jummala taiwa al märsket tuult hõngas-
wa, mes teie omma pöollo tõ man ehk teie latse
karja man terwe pääw nõite sissetõmmata. Nink
waiwalt ollet finna tüki 20 puhalgo rita pandnu,
sis fulus jubba ütte käckella helledat häält nink

seddamaid ruttag folilaste hulk läwvedest majja sisse
nink ei jä sitteinustke, howi päle mahha hölli tegges-
ma. Wennitat finna nüüd kala nink kaet kawwest
forgist alnist läbbi suurte kambride sisse, sis näet
poisse kül höelan istwat, kord förra taggan wielest
pikklaariva een, werrewa fraega kuub nöpsiga rinna
pääl kinnipantu ussinaste kirjutawat ehk terrawaste
kuulwat, ehk ütsi kaupa ülestõuswat nink kool-
meistre küssimiste päle kostwat. Koolmeister eessi,
korge istme pääl, föinnelep poissega ehk käüp finna
niuk täenna neide hulgan, kaep neide tööd ehk an-
nap selletust sure tahwle pääl fir otaden, kaep ka
ümbrezöri, et töine tuimakene ei jä suikma ehk töine
kelm ei wallata ja ei narri seltsimeest. Kord temma
parrandap peiste wiggalist mõistust, kui nad diget
arwo es sa, kord temma selletap waftid oppusi,
ifs temma püwwap poissele diget mõistust arvata
nink neide väramõtlemist ärratada, kui tahhas tem-
ma ommast suust neide waimole tarwiliko waimo,
toidust etteanda. Sepärrast näet sa tedda ka sure
holega nink lange hälega ni paljo föinnelewat, et
sa vööt pea tutta, kuis koolmeister üttel pääval
omma töri ennamb peap waiwama, kui finna vast
ütte ku aoga, pääwaiwa weel arwamata.

Se majja nüüd, kos sa sedda liik näet, kutsutas
Kimmasiu mis. Wannal ajjal temma kutsuti ka
Laddina-kolis, — sepärrast et liik oppetetu mehhe
peawa Laddina-feelt opma. Se om se feel, mes
tol ajjal, kui keisri Augustuse ajjal meie Jäsand
Jesus Kristus sündi, vigil mail sai fönneldus, mes
Roma-rigi wöimuse al olliwa, nink sel keel olma
ennamb kui 1800 ajastaja eest nink ka pärrast ker-
rikoussu parrandamise ajani, wäega paljo tarwiliko
ramato kirjotetu, mes eggaüts digede oppetetu mees
peap luggema nink mõistma. Päleke ta peap sedda
Laddina-feelt ni selgede opma, et temma wöera ma
oppetetu meestega, kui töisi keli fönneldas, wöip